

ELS VELLS (1)

Lema: «CAMI D'ETERNITAT»

Quan jo us veig, amics meus, m'apar la vida
d'un temps passat, inextingible ahí,
retut, però, d'un fred que us pren i crida
al més-enllà del terrenal camí.

Quan jo us veig, amics meus, em ve la puja
d'una fermança i d'un brogit desclòs
per tanta amor esdevinguda pluja,
dolcíssim rou que amara el vostre cos.

Quan jo us veig, amics meus, s'alça sagrada,
blanca de lluna, la cançó d'abans
que alegre arreu no feia mai parada
ni res sabia dels dolors humans.

Quan jo us veig, amics meus, dolls de misterí
veig impalpables pels espais del món
bo i empenyent el jove al captiveri
de la vellura que us ajup el front.

Mes ah! quina bondat conté vostre silenci
que amb serenò us evoca el cel antic
fent-vos que l'ànima somrigui i pensi
i així us deslliuri de tot mal repic!

Quina plaença haveu, quina madura
dolcesa interior us neix i creix
contra el farcell del anys que en tot perdura
com un ultratge fet al món mateix!

Quin estat d'ànim en vosaltres crea
la lassitud de la longevitat
que als vostres mots doneu tota la idea
del que és sublim i el que és solemnitat!

Quin tebi afecte, al bon repòs propici,
manté amb escriu i força el vostre nom
fins a permetre-us l'ample sacrifici
d'esperar sempre i sense saber com!

Que plaent és capir aquest miracle
ensems que veure-us vorejar la mort
abstrets de tot malèfic espectacle
que pugui adular el vostre cor!

I és que heu trobat la pau, gaudi inestable,
dins vostre cos domat, i això us fa sants;
sants i herois amb optimisme amable,
herois i sants amb aires triomfants.

I així del Ser Etern sou cosa viva
i entrelluqueu Moisè al Sinai
mentre Jesús us guia vers la riba
d'on surt la llum que mai no pot morir.

Glòria a Vos, Déu, Senyor de les Altures,
que protegiu a tanta bona gent
translúcida de goig i de ventures
a l'hora d'ascendir al firmament.

Ernest Casajuana

(1) Poesia escrita expreso para el acto de homenaje a la Vejez, celebrado en el Teatro Fortuny.